

Gud skabte

Ugens vers

"Den, der undertrykker den svage, håner hans skaber, den, der forbarmer sig over den fattige, ærer hans skaber" (Ordsp 14,31).

Introduktion

Har du nogen sinde forsøgt at skabe noget? Måske kunst eller håndarbejde, et måltid eller et eller andet kreativt? Og har du oplevet, at det hele blev ødelagt eller afvist af den person, det var tiltænkt? Hvis du har, kan du måske få en lille fornemmelse af Guds følelser, da han skabte vores verden, og gav menneskene liv, men oplevede, at det, han havde skabt, blev ødelagt af synd.

Bibelen siger, at verden blev skabt med stor omhu, og at alt var godt. Guds følelser med hensyn til sit skaberværk er tydelige i gengivelsen af skabelsesberetningen i 1 Mos 1 og 2. Det er i den sammenhæng, vi bør læse beretningen om syndefaldet i 1 Mos 3 og forstå, hvordan Gud med knust hjerte mødte de mennesker, han havde skabt ansigt til ansigt.

Det er bemærkelsesværdigt, at Gud bliver ved med at elske vores verden på trods af årtusinder med synd, ondskab, uretfærdighed og direkte oprør. Og endnu mere bemærkelsesværdigt er det, at mens Gud iværksatte sin plan for at frelse og genskabe verden, har han givet os som troende en rolle at udføre i opfyldelsen af hans overordnede planer. Ikke alene modtager vi hans nåde; men ved den nåde har vi fået en opgave at udføre som Guds medarbejdere. Hvilket alvorligt og helligt ansvar!

Ugens tekster

- 1 Mos 1-3
- ApG 17,28
- Sl 148
- Sl 24,1
- 1 Mos 4,1-9
- Matt 22,37-39
- Åb 14,7

Gud: et glimt af skabelsen

Denne verden og alt liv i den, både vores eget liv og alt, hvad vi gør med det, alle andres liv, og hvordan vi forholder os til det, livet i sig selv, og hvordan det bedst leves, begyndte med Gud, "for i ham lever vi, ånder vi og er vi" (ApG 17,28).

Her begynder Bibelens beretning: "I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden" (1 Mos 1,1). Og det faktum, at han talte, og det skete, viser os en kraft og en proces, som vi ikke engang kan begynde at fatte.

Alligevel skabte Gud; han var intimt involveret, især når det gjaldt skabelsen af det første menneske (se 1 Mos 2,7).

1 Mos 1,26-31

Læs beretningen om skabelsen af Adam og Eva. Hvilke vigtige ting fortæller denne gengivelse os om Gud? Hvilke vigtige ting fortæller den os om mennesker?

Det er ofte blevet sagt, at vi kan lære meget om Gud ved at tilbringe tid i naturen, ved at betragte hans skaberværk og se glimt i den af Skaberens egen karakter. Hvis Gud fx er en ordenens Gud, må vi forvente at finde orden i hans skaberværk. Eller hvis vi tror, at Gud er en kreativ Gud, bør vi ikke blive overraskede over at finde utrolige eksempler på denne kreativitet i den verden, han har skabt.

På samme måde tror vi, at Gud er en personlig Gud, og vi finder derfor, at personlige relationer er et grundlæggende element i den måde, Gud har sammensat verden. Han skabte hvert element i verden, så det står i forhold til resten af skaberværket. Han skabte dyrene i et harmonisk forhold til hinanden. Han skabte menneskene i et personligt forhold til ham selv, til hinanden og til resten af skaberværket.

Vores forståelse af Gud er på mange måder begrænset; men det, vi alligevel kan se af hans karakter, bør få os til at gennemtænke, hvordan verden bør være.

Hjælper det på din opfattelse af verden, selv med de meget tydelige følger af syndens ødelæggelser, at se den som en afspejling af Guds karakter?

Til at tænke over

En fuldendt verden

Det er let at føle hjemve efter Edens have. Der er noget ved den korte beskrivelse af den have, som Guds skabte som et hjem for Adam og Eva, der skaber en længsel i vores hjerter. Vi forstår måske ikke, hvordan en sådan verden fungerede; men vi føler, at vi gerne ville opleve den.

Det ser ud til, at følelsen af tilfredsstillelse og fuldendthed var noget, som Gud også oplevede: "Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var" (1 Mos 1,31). Gud skabte noget, der både var smukt og funktionelt. Det var udsøgt i sit design, formfuldendt og samtidigt praktisk. Det pulserede med liv og farver, men var også fyldt med alt, der var nødvendigt, for at liv skulle blomstre. Det er derfor ikke overraskende, at Gud tog pauser for at reflektere over, at den verden, han var i gang med at skabe, var god.

1 Mos 1

Hvad tror du det gentagne udsagn om at "Gud så, at det var godt" betyder? (1 Mos 1,4.10.12.18.25.31)

Selv om hele Bibelen er skrevet efter syndefaldet, er den fuld af begejstring over naturens verden, som fx i Job 38 og 41 og Salme 148. Vi må huske, at dette ikke er skrevet som glimt af, hvordan verden var til at begynde med, da den netop var skabt før syndefaldet. Det skrives i nutid og fejrer den godhed, der endnu er tydelig i vores verden.

Jesus hentede også eksempler fra naturens verden for at vise Guds godhed og omsorg (se fx Matt 6,26.28-30). Han opfordrer os både til at stole på Gud og sætte pris på naturens enkle gaver, som fylder os med forundring. Hvis vi åbner øjnene og ser på skaberværkets undere, kan vi se, at vi får fantastiske gaver fra vores skaber. Vores reaktion, også midt i vanskeligheder, bør være taknemmelighed og ydmyg overgivelse til ham, der giver os gaverne.

Som syvendedags adventister, der både fejrer skabelsen og venter på Guds kommende rige, bør vi indse, at den skønhed, glæde og godhed, som vi ser og oplever i verden, kun er små glimt af, hvad vores verden engang var og engang igen skal blive.

Til at tænke over

Hvilke af skabelsens undere sætter du især pris på i dine oplevelser af naturens verden? Hvordan kan du i din hverdag komme til at kende Gud bedre gennem naturens undere?

Jordens forvaltere

Ifølge Bibelens beskrivelse var Edens have og den nyskabte jord et sted med overflod, skabt for at livet skulle blomstre og nydes, især af menneskene.

Men Gud gav også den første mand og kvinde – og resten af os, der nedstammer fra dem – en rolle at spille i hans skaberværk. Det blev meget hurtigt tydeligt, at Adam og Eva skulle have en særlig status i denne nyskabte verden.

Adam blev først sat til at give dyr og fugle navne (se 1 Mos 2,19). Dernæst fik han en anden rolle, som af Gud selv blev præsenteret som en velsignelse: "Og Gud velsignede dem og sagde til dem: 'Bliv frugtbar og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!'" (1 Mos 1,28).

1 Mos 1,28;
2,15

Sammenlign de to tekster. Hvordan vil du med et par sætninger karakterisere menneskets jobbeskrivelse?

Alt for ofte i kristendommens historie er 1 Mos 1,28 blevet brugt som en slags tilladelse til at udnytte naturen, til og med i en sådan grad, at det ødelagde den. Det er rigtigt, at verden tydeligvis blev skabt til menneskenes liv, fordel og glæde. Menneskenes ansvar er at "dyrke og vogte den" (1 Mos 2,15).

Når vi taler om forvaltning, er vores første tanke ofte penge; men den første befaling om forvaltning i Bibelen handler om at tage vare på den jord, som Gud har skabt og betroet os. Befalingen til Adam og Eva forudså også, at jorden skulle deles med deres børn og kommende generationer. I den oprindelige plan skulle den skabte verden blive ved med at være en kilde til liv, godhed og skønhed for alle mennesker, og Adam og Eva spillede en stor rolle i at tage vare på den.

Jorden tilhører stadigvæk Gud (se Sl 24,1), og vi er stadigvæk kaldet til at være forvaltere for alt det, Gud har givet os. Måske kan vi drage den konklusion, at vores opgave som forvaltere i en syndig verden er endnu større.

Til at
tænke over

Hvad betyder det for dig at være en forvalter af jorden i vore dage, i modsætning til Adam, i en syndig verden? Hvordan bør erkendelsen af dette ansvar påvirke dit dagligliv?

En ødelagt verden

En ting, som Gud gav Adam og Eva, men ingen andre af sine skabninger, var moralsk frihed. De var moralske skabninger på en måde, som planter, dyr eller træer aldrig kunne blive det. Gud værdsætter denne moralske frihed så højt, at han tillod den mulighed, at de kunne vælge at være ulydige. Dermed risikerede han alt det, han havde skabt, til fordel for at få muligheden for et personligt forhold til sine menneskelige skabninger, baseret på kærlighed og en fri vilje.

1 Mos 3,1-5

Men der fandtes også en ødelægger. Den moralske frihed eksisterede også for englene. Ødelæggeren ønskede at fordærve den gode og fuldkomne verden, som Gud havde skabt, og forsøgte at benytte Guds særlige skabning på jorden, mennesket, til at opnå det. Ved at tale gennem slangen stillede djævelen spørgsmålstegn ved, at det, Gud havde givet, var fuldkomment og tilstrækkeligt. Den primære fristelse var at ønske mere, end Gud havde givet dem, tvivle på Guds godhed og stole på sig selv.

1 Mos 3,8-10

I det valg og den handling blev de personlige forhold brudt, som var en uadskillelig del af Guds design og hans skaberværk. Adam og Eva kunne ikke længere nyde forholdet til deres Skaber, som de var skabt til. De opdagede pludselig, at de var nøgne og skamfulde, og deres indbyrdes forhold blev næsten uopretteligt forandret. Deres forhold til resten af jorden blev også anspændt og brudt.

1 Mos 3,16-19

Hvad siger disse vers om de ændrede forhold, der opstod mellem menneskene og naturen?

På grund af syndens realitet blev tilværelsen pludselig langt vanskeligere for Adam og Eva og for resten af skaberværket. Syndens følger er virkelige, især dem, der rammer menneskeheden og menneskers indbyrdes forhold. På en måde er vi blevet fjernet fra Gud, vores skaber. Vores familier er også på mange måder ramt, og vores forhold til andre bliver ofte en udfordring. Vi har også problemer med vores forhold til naturen. Alle sider af vores tilværelse viser den ødelæggelse, som synden har forårsaget.

Men det var ikke sådan, Gud skabte verden til at være. "Forbandedelserne" i 1 Mos 3 gives også med et løfte om, at Gud ville sørge for en måde at genskabe vores verden på og reparere de personforhold, der var blevet ødelagt af synd. Mens vi bliver ved med at kæmpe med synden og dens følger i vores liv, er vi blevet kaldet til at fremme verdens oprindelige godhed. Vi skal forsøge, i vores måde at leve på, at vise, hvordan Guds plan for verden er.

Menneskehedens familienetværk

Da synden kom ind i verden, gik der ikke lang tid, før verden begyndte at bryde sammen. Antændt af misundelse, misforståelser og vrede involverede det første mord det første brødrepar. Da Gud udspurgte Kain om hans synd, var hans svar sandsynligvis både ironisk og retorisk: "Skal jeg vogte min bror?" (1 Mos 4,9). Svaret, indikeret ved Guds oprindelige spørgsmål, var: "Ja, absolut! Du er din brors vogter."

Ordsp 22,2

Hvad er underforstået i dette enkle udsagn? Hvad siger det om vores forhold til vores medmennesker?

Hver person, vi møder, er en af Guds skabninger, skabt i hans billede og en del af det netværk af personforhold, som forbinder os alle i Guds skaberværk, selv om det er ødelagt og brudt. "Hele menneskeheden er en stor familie. Når en del af det store broderskab rammes af en ulykke, er alle i fare." (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 215). Enten vi bryder os om det eller ej, har vi på grund af denne fælles forbindelse et gudgivent ansvar over for Gud og hinanden (Se Matt 22,37-39).

Overalt i Bibelen gentages påstanden om, at Gud er vores skaber. Det er fx en af begrundelserne for, at vi skal holde sabbat (se 2 Mos 20,11) og for tilbedelse af Gud i de sidste tider (se Åb 14,7). Det er også den primære motivation for, at vi skal tage os af andre og hjælpe dem, der er dårligere stillet end os selv.

Vi er alle bundet sammen af vores fælles oprindelse i Gud. "Den, der undertrykker den svage, håner hans skaber, den, der forbarmer sig over den fattige, ærer hans skaber" (Ordsp 14,31). Hvor meget mere tydeligt kan det siges?

Som Guds skabninger står vi til ansvar over for ham med hele vores tilværelse, også vores tilbedelse og vores tjeneste og omsorg for andre. Selv om det fra tid til anden kan være både frustrerende og ubejlignet, er vi virkelig "vores brors vogter".

Til at tænke over

Hvorfor tror du, at Gud så ofte gennem hele Bibelen fremhæver, at han er Skaber? Hvorfor er det vigtigt, og hvordan bør det påvirke den måde, vi behandler andre på?

Til videre studium

· Ellen White, *Patriarker og profeter*, "Skabelsen", s. 17-21.

"'Gud er kærlighed'. Hans natur og hans lov er kærlighed. Sådan har det altid været, og sådan vil det vedblive at være. 'Den højt op-højede, som troner for evigt', hvis 'vej er fra ældgammel tid', han, 'hos hvem der ikke findes forandring eller skiftende skygge'. Enhver åbenbarelse af skabermagt er et udtryk for uendelig kærlighed. Guds herredømme indbefatter en fylde af velsignelse over alle skabte væsener" (Ellen White, *Patriarker og profeter*, s. 11).

"Hvis mennesker ville gøre deres pligt som trofaste forvaltere af deres Herres ejendom, ville der ikke være nogen, der råbte på brød, ingen der led i fattigdom, ingen nøgne og nødlidende. Det er menneskenes utroskab, som fører til den tilstand af lidelse, som menneskeheden er kastet ud i ... Gud har gjort menneskene til sine forvaltere, og han må ikke gives skylden for menneskehedens lidelse, elendighed, nøgenhed og fattigdom. Herren har sørget for, at der er rigeligt til alle" (Ellen White, *Welfare Ministry*, s. 16).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvad siger Ellen White i citatet ovenfor om fattigdom og forvaltning?**
- 2. Hvordan kan vi efter tusinder af år med syndens ødelæggelse se godheden i skaberværket? Hvordan kan vi være med til at hjælpe andre til at se godheden i Guds skaberværk?**
- 3. Er der noget i denne uges studium, som har ændret din opfattelse af, hvad forvaltning betyder, og hvad det indebærer at være kaldet af Gud til at være forvalter?**
- 4. Ville vi behandle andre mennesker på en anden måde, hvis alle, vi mødte, bar et tydeligt tegn på, at de var 'skabt af Gud i hans billede og elsket af ham'?**

Resumé

Gud skabte en god og fuldkommen verden, og han udvalgte mennesker, skabt i hans billede, til at 'dyrke og vogte' hans skaberværk. Selv om synden ødelagde det forhold, som Gud oprindeligt havde tænkt til os, har vi stadigvæk en opgave at udføre som forvaltere af skaberværkets godhed og vores medmenneskers vogtere. Opfyldelsen af denne opgave er en af de måder, hvorpå vi kan ære Gud som vores skaber.

Aktiviteter og dialog

Klassens aktiviteter

Hvad kan en sabbatsskoleklasse eller en menighed gøre for at skabe en mere spændende og interessant sabbatsskole i dette kvartal? Meget afhænger af menighedens størrelse; men her følger nogle forslag – mange af dem er det bedst at have aftalt eller forberedt i god tid:

- Invitér en gæst, der har været udsendt som missionær i kortere eller længere tid. Det kan naturligvis være en repræsentant fra ADRA eller en person, som er aktiv i HappyHand.
 - I kan naturligvis også arrangere en udflugt til nærmeste HappyHand!
- Indsaml oplysninger om udsatte og nødlidende i Danmark, specielt i den by, du bor i, eller det område, hvor jeres kirke ligger. Det kan være statistiske data, information om, hvad der gøres fra det offentlige eller fra frivillige hjælpeorganisationer.
 - Invitér evt. en person fra en af disse institutioner eller organisationer til at fortælle om nogle af udfordringerne.
- Find evt. et projekt, som I kan deltage i, hvor I kan hjælpe mennesker i nød.
- Saml ud fra lektiernes henvisninger til bibelske tekster og til kirkens historier
 - spørgsmål, som I vil have undersøgt, eller
 - eksempler fra den kristne kirkes eller Adventistkirkens historie på, hvorledes kirken har forsøgt at hjælpe nødlidende.
- Find selv på flere ideer!

Guds Ord

- Lav en liste over de forbandelser, som ifølge 1 Mosebog ramte menneskeheden som en følge af syndefaldet.
- Hvilke velsignelser er omtalt? Hvornår kommer de? Hvad går de ud på?

Uddybende
spørgsmål

Sammenfat lektien i tre punkter.

Personligt
kristenliv

Tænk over, hvad du kan gøre for at være en velsignelse for mennesker i nød!

Mødet med
dagligdagen

Kan du finde eksempler fra ugens offentlige debat, hvor lektiens emne illustreres? Bring evt. dine eksempler til klassen.

Til at
tænke over

Da Gud skabte verden, var alt både smukt og godt. Det er ikke længere tilfældet. Meget er smukt, meget er grimt; noget er godt, og noget er ondt. Og det, der er smukt, er ikke nødvendigvis godt!

Noter
